



ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Jaroslavy Fúrovej, v právnej veci žalobcu: **T. P.**, bytom v Č., zastúpený advokátom *JUDr. A. M.*, Advokátska kancelária K., proti žalovanému: **Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky**, Bratislava, Mierová č. 23, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 5. mája 2009, č. 12214/2009-1214, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach, č.k. 6S 87/2009-37 zo dňa 20. mája 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach, č.k. 6S 87/2009-37 zo dňa 20. mája 2010 **z m e ň u j e** tak, že rozhodnutie žalovaného zo dňa 5. mája 2009, č. 12214/2009-1214, **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

Žalobcovi náhradu trov konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného z dôvodu, že týmto rozhodnutím došlo k porušeniu zákona č. 200/1998 Z.z. o štátnej službe colníkov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 200/1998 Z.z.“). Žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že krajský súd po preskúmaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu mal preukázané, že rozhodnutím riaditeľa Colného úradu Michalovce z 20.1.2009 č. R-21/2009-5334 bol žalobca prepustený podľa § 183 ods. 1, písm. d/ zákona č. 200/1998 Z.z. zo služobného pomeru colníka, pretože zvlášť hrubým spôsobom porušil základné povinnosti colníka ustanovené v § 44 ods. 3, písm. a/, b/, h/ zákona a to tým, že dňa 27.10.2008 na stanovisku č. 1 na hranici medzi SR a UA v Čiernej nad Tisou v služobnej miestnosti vybral z kopírovacieho stroja fľašu alkoholu, ktorú si ukryl do nohavíc služobnej rovnošaty

a potom zbral ďalšie nezistené veci zo služobnej miestnosti a odniesol ich preč, ktorým konaním žalobca porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby; na základe odvolania žalobcu žalovaný rozhodnutím zo dňa 5.5.2009 č. 12214/2009-1214 (rozhodnutie napadnuté žalobou) potvrdil prvostupňové rozhodnutie a odvolanie žalobcu zamietol; v odôvodnení uvedeného rozhodnutia žalovaný konštatoval, že overil skutočnosti uvádzané v úradnom zázname riaditeľa colného úradu, oboznámil sa s obrazovým a zvukovým záznamom, ktorý preukazoval protiprávne konanie žalobcu; odvolacie námietky žalobcu nepovažoval za dôvodné, keďže v odvolacom konaní nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie alebo zmenu napadnutého rozhodnutia; dospel k záveru, že prepustenie žalobcu zo služobného pomeru colníka bolo vykonané dôvodne.

Krajský súd po preskúmaní veci, oboznámia sa so zvukovým a obrazovým záznamom považoval žalobné námietky žalobcu za nedôvodné a jeho tvrdenia za nevierohodné. Konštatoval, že nemal dôvod pochybovať o tom, že fľaša, ktorú žalobca vybral z kopírovacieho stroja a ďalšie veci, ktoré odnášal v nohaviciach služobnej rovnošaty, neboli veci patriace do vlastníctva žalobcu, ale mali byť zaevidované do prvotnej evidencie, tak ako to vyplýva z vnútorných predpisov upravujúcich postup pri colnej kontrole. Stotožnil sa s právnym záverom žalovaného, že žalobca porušil služobnú prísahu aj služobné povinnosti zvlášť hrubým spôsobom a preto bol daný zákonný dôvod na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru podľa § 183 ods. 1, písm. d/ zákona účinného do 31.8.2009. Neprihliadol na námietku žalobcu, že žalovaný mal vyčkat' výsledok trestného konania, pretože dôvodom skončenia služobného pomeru bolo porušenie služobných povinností a služobnej prísahy a nie dôvod uvedený v § 183 ods. 1 písm. e/ zákona účinného do 31.8.2009, ktorý je založený na inom skutkovom základe. S poukazom na to, že výsledok trestného konania v preskúmanom prípade nemá vplyv na rozhodnutie o prepustení zo služobného pomeru pre porušenie služobnej prísahy a služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom.

Krajský súd poukázal na to, že z ustanovenia § 42 ods. 1, 2 zákona vyplýva, že na jeho uplatnenie nie je právny nárok a môže sa použiť v prípade podozrenia z porušenia služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom, pričom v preskúmanom prípade však dôkazy, ktoré mal nadriadený žalobcu k dispozícii bez akýchkoľvek pochybností preukazovali to, že žalobca porušil služobné povinnosti obzvlášť hrubým spôsobom, preto námietka žalobcu, že napadnuté rozhodnutie je diskriminačné, nemá žiadne opodstatnenie.

Krajský súd ďalej poukázal na to, že porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti colníka nie je možné porovnávať s porušením pracovnej disciplíny pracovníkov, ktorých činnosti sa posudzujú podľa zákonníka práce, keďže zákon o štátnej službe colníkov zakotvuje vyššiu mieru zodpovednosti colníkov a tomu zodpovedajú aj vyššie možnosti postihu zo strany nadriadených orgánov. Krajský súd pri posudzovaní adekvátnosti postihu za hrubé porušenie služobných povinností prihliadal aj na snahu spoločnosti očistiť sa od pracovníkov, ktorí porušujú služobné a pracovné povinnosti hrubým spôsobom.

Krajský súd dospel k záveru, že dôvody, pre ktoré žalovaný prepustil žalobcu zo služobného pomeru sú zákonné, a preto žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. ako nedôvodnú zamietol.

Rozhodnutie o náhrade trov konania krajský súd odôvodnil podľa § 250k ods. 1 O.s.p.. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal, pretože nebol v konaní úspešný.

Proti rozsudku krajského súdu sa v zákonnej lehote odvolal žalobca. Žiadal Najvyšší súd Slovenskej republiky, aby napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobe vyhovie a zruší preskúmané rozhodnutie žalovaného a aj rozhodnutie Riaditeľa Colného úradu v Michalovciach č. R-21/2009-5334 zo dňa 20.1.2009 a vec vráti správne orgánu

na ďalšie konanie a rozhodnutie vo veci. Vytýkal súdu prvého stupňa, že sa stotožnil s dôvodmi žalovaného. Uviedol, že je toho názoru, že na základe zisteného skutkového stavu pri posúdení všetkých dôkazov vo vzájomných súvislostiach konanie žalovaného bolo v rozpore so zákonom č. 200/1998 Z.z. a neboli dôvody podľa § 183 ods. 1, písm. d/ na jeho prepustenie zo služobného pomeru colníka, pretože zistený skutkový stav nesvedčí o porušení povinností colníka zvlášť hrubým spôsobom uvedené v § 44 ods. 3 písm. a/, b/, g/, h/ zákona č. 200/1998 Z.z.. Namietal, že súd prvého stupňa skutkové okolnosti prípadu nevyhodnotil vo vzájomných súvislostiach a rozhodnutie žalovaného je v rozpore so zákonom, lebo mu kladie za vinu konanie, ktoré nie je protiprávne, pretože sa nedopustil protiprávnej činnosti. Rozhodnutie považoval za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, pretože na základe vykonaných dôkazov nebolo možné ustáliť skutkový stav, ktorý bol podkladom na prepustenie zo služobného pomeru colníka. Vytýkal krajskému súdu, že nevychádzal z objektívne preukázanej materiálnej pravdy, keď dospel k záveru, že vybral z kopírovacieho stroja fľašu alkoholu, pretože z videozáznamu nie je zreteľné odkiaľ mal fľašu vybrať a v konaní nebol produkovaný žiaden dôkaz o tom, že vo fľaši sa mal nachádzať alkohol. Dôvodil, že záver, ktorý stojí na dohadoch bez preukázania objektívnej materiálnej pravdy nemôže byť dostatočným podkladom na vyslovenie záveru, že porušil služobnú prísahu a služobné povinnosti zvlášť hrubým spôsobom. Tvrdil, že objektívnymi dôkazmi nie je preukázané ani to, že z miestnosti mal vyniesť ďalšie nezistené veci ako aj, že ak nie je preukázané, čo mal žalobca údajne vyniesť zo služobnej miestnosti tak také konanie nemôže byť porušením predpisov. Nesúhlasil s kvalifikáciou jeho konania podľa § 183 ods. 1, písm. d/ zákona č. 200/1998 Z.z.. Mal za to, že rozhodnutie a postup žalovaného v tejto veci bolo nezákonné a vyvodené závery sú v rozpore s vykonanými dôkazmi a rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, pretože stojí na dohadoch a nie na preukázaných skutočnostiach, namietajúc právne posúdenie veci. Nestotožnil sa ani s tvrdením žalovaného, že bol v konaní pasívny, pretože povinnosťou žalovaného bolo preukázať jeho zavinenie a to porušenie služobných povinností zvlášť hrubým spôsobom, čo sa však nestalo.

Žalovaný navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť a odvolanie zamietnuť. Nesúhlasil s dôvodmi uvedenými v odvolaní žalobcu. Konštatoval, že súd prvého stupňa na základe skutkových zistení dospel k správne právnemu záveru.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa ust. 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 10 ods. 2 preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie mu predchádzajúce v zmysle ust. § 246c ods. 1 v spojení s §§ 211 a nasl., bez pojednávania podľa § 250ja ods. 2, a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok, ktorým krajský súd zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a odvolanie žalobcu zamietol, ktorými rozhodnutiami bol žalobca prepustený zo služobného pomeru colníka podľa § 183 ods. 1, písm. d/ zákona č. 200/1998 Z.z., a preto odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného a súčasne rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a konania, ktoré týmto rozhodnutiam predchádzali, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal s námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Predmetom preskúmvacieho konania v danej veci bolo posúdenie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného a v rámci tohto konania posúdenie zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu prvého stupňa, ktorými rozhodnutiami bol žalobca prepustený zo služobného pomeru colníka z dôvodu hrubého porušenia služobnej prísahy a služobných povinností colníka.

Odvolačí súd z predloženého spisového materiálu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis v danej veci zistil, že rozhodnutím riaditeľa Colného úradu Michalovce z 20.1.2009 č. R-21/2009-5334 bol žalobca prepustený podľa § 183 ods. 1, písm. d/ zákona č. 200/1998 Z.z. zo služobného pomeru colníka, pretože zvlášť hrubým spôsobom porušil základné povinnosti colníka ustanovené v § 44 ods. 3, písm. a/, b/, h/ zákona a to tým, že dňa 27.10.2008 na stanovisku č. 1 na hranici medzi SR a UA v Čiernej nad Tisou v služobnej miestnosti vybral z kopírovacieho stroja fľašu alkoholu, ktorú si ukryl do nohavíc služobnej rovnošaty a potom zobral ďalšie nezistené veci zo služobnej miestnosti a odniesol ich preč, konštatujúc, že uvedeným konaním žalobca porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Proti tomuto rozhodnutiu sa v zákonnej lehote odvolal žalobca, namietajúc, že skutkové tvrdenia uvedené v rozhodnutí sú v rozpore so skutočným stavom, pretože orgánom, ktorý rozhodol o jeho prepustení zo služobného pomeru za údajné zvlášť hrubé porušenie základných povinností colníka nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Tvrdil, že dňa 27.10.2008 na stanovisku 1 na hranici medzi SR a UA v Čiernej nad Tisou v služobnej miestnosti nevybral fľašu alkoholu, ktoré tvrdenie uvedené v napadnutom rozhodnutí nebolo žiadnym spôsobom preukázané a v ďalšej časti rozhodnutia uvedené dôvody a to odnesenie ďalších nezistených vecí zo služobnej miestnosti nemôžu byť dôvodom na prepustenie zo služobného pomeru colníka. Rozhodnutie o prepustení zo služobného pomeru považoval za nepreskúmateľné, nakoľko nie je špecifikované, aké nezistené veci mal vyniesť zo služobnej miestnosti. Dôvodil, že na stanovisku č. 1 nebola zabezpečená pitná voda a nevyklučuje, že mohol mať fľašu, v ktorej mal pre vlastnú potrebu pitnú vodu, avšak popieral to, že vybral z kopírovacieho stroja fľašu alkoholu. Žalovaný rozhodnutím zo dňa 5.5.2009 č. 12214/2009-1214 (rozhodnutie napadnuté žalobou) potvrdil prvostupňové rozhodnutie a odvolanie žalobcu zamietol. Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že žalovaný po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, overení skutočností uvádzaných v úradnom zázname riaditeľa colného úradu, oboznámením sa s obrazovým a zvukovým záznamom, ktorý preukazoval protiprávne konanie žalobcu, odvolacie námietky žalobcu považoval za nedôvodné a napadnuté prvostupňové rozhodnutie o prepustení žalobcu zo služobného pomeru colníka za zákonné.

Podľa § 183 ods. 1, písm. d/ zákona č. 200/1998 Z.z. služobný úrad prepustí colníka zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Podľa § 185 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z.z. rozhodnutie o prepustení musí byť vyhotovené písomne a musí v ňom byť uvedený dôvod prepustenia so skutočnosťami, ktoré ho zakladajú, inak je neplatné.

Podľa § 44 ods. 3 písm. a/, b/, h/ zákona č. 200/1998 Z.z. účinného ku dňu 31.8.2009 colník je povinný: a) plniť svedomite úlohy, ktoré sú uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol

s nimi riadne oboznámený, b) vykonávať štátnu službu osobne, riadne a včas, h) dodržiavať služobnú disciplínu.

Podľa § 222 ods. 1, 2 zákona č. 200/1998 Z.z. oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci; na ten účel je povinný obstarat' si pre rozhodnutie potrebné podklady.

Oprávnený orgán pri posudzovaní veci objasňuje rovnako dôkladne všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech alebo v neprospech účastníka konania.

Podľa § 227 ods. 1, 2, 3, 4 zákona č. 200/1998 Z.z. za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

Dôkazom sú najmä výpovede, vyjadrenia osôb vrátane účastníkov konania, odborné posudky, znalecké posudky, správy, vyjadrenia a potvrdenia orgánov a organizácií, listiny, veci a ohliadka.

Účastník konania je oprávnený navrhovať na podporu svojich tvrdení dôkazy.

Oprávnený orgán hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

Podľa § 230 ods. 1, 2, 3, 4 zákona č. 200/1998 Z.z. rozhodnutie musí byť v súlade s právnymi predpismi, vychádzať zo skutočného stavu veci a obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní. V písomnom vyhotovení rozhodnutia sa tiež uvedie, kto rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia a označenie účastníka. Rozhodnutie musí byť podpísané s uvedením hodnosti, mena, priezviska a funkcie toho, kto ho vydal, opatrené odtlačkom pečiatky so štátnym znakom a oznámené účastníkovi konania vyhlásením alebo doručením.

Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovení právneho predpisu, podľa ktorého bolo rozhodnuté. Ak sa v rozhodnutí ukladá povinnosť na plnenie, ustanoví sa pre ňu rozsah plnenia a lehota.

V odôvodnení rozhodnutia sa uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie, akými úvahami bol vedený oprávnený orgán pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodoval.

Poučenie o odvolaní obsahuje údaj, či je rozhodnutie konečné alebo či sa možno proti nemu odvolať, v akej lehote a u ktorého oprávneného orgánu.

Úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (§§ 247 a nasl.) je posudzovať, či správne orgány vecne príslušné na konanie si zadovážili dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistili vo veci skutočný stav, či konali v súčinnosti s účastníkom konania, či ich rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma tak hmotnoprávne ako aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, pričom v prípade procesného pochybenia skúma, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.). Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia

je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

Odvolačí súd po preskúmaní rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu v danej veci postupom uvedeným vyššie dospel k záveru, že správne orgány oboch stupňov v danom prípade nekonali v intenciách citovaných právnych noriem, vo veci si nezapadali dostatok relevantných skutočností pre svoje rozhodnutie, náležite vo veci nezistili skutočný stav a preto ich rozhodnutia treba považovať za predčasné, z ktorých dôvodov súd prvého stupňa nerozhodol v súlade so zákonom, pokiaľ žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

Podľa názoru odvolacieho súdu správne orgány oboch stupňov nepostupovali v preskúmaní konaní v súlade so zákonom, keď konštatovali, že na základe vykonaného dokazovania bolo preukázané, že žalobca protiprávnym konaním sa dopustil hrubého porušenia základných povinností colníka ustanovených v § 44 ods. 3, písm. a/, b/, h/ zákona č. 200/1998 Z.z., čím bol splnený zákonný dôvod na jeho prepustenie zo služobného pomeru podľa § 183 ods. 1, písm. d/ tohto zákona, pričom za protiprávne konanie považovali skutok, ktorého sa dopustil tak, že dňa 27.10.2008 na stanovisku č. 1 na hranici medzi SR a UA v Čiernej nad Tisou v služobnej miestnosti vybral z kopírovacieho stroja fľašu alkoholu, ktorú si ukryl do nohavíc služobnej rovnošaty a potom zobral ďalšie nezistené veci zo služobnej miestnosti a odniesol ich preč, tvrdiac, že uvedeným konaním žalobca porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Zákonným predpokladom prepustenia colníka zo služobného pomeru podľa § 183 ods. 1, písm. d/ zákona č. 200/1998 Z.z. je zistenie, že colník porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a súčasne, že jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Správny orgán príslušný na rozhodnutie o prepustení colníka zo služobného pomeru musí rozhodnúť písomným rozhodnutím, v ktorom vo výrokovej časti je povinný uviesť dôvod prepustenia a súčasne uviesť skutočnosti (opis skutku), ktoré zakladajú dôvod prepustenia colníka zo služobného pomeru. Vydaním rozhodnutia predchádza správne konanie, ktorého zákonná úprava je ustanovená v §§ 220 a nasl. zákona č. 200/1998 Z.z. a ktorého cieľom je zistiť relevantné skutočnosti pre vydanie rozhodnutia, pričom zákonodarca v právnej norme § 227 ods. 1, 2, 3, 4 zákona č. 200/1998 Z.z. ustanovuje, že za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi, demonštratívnym spôsobom uvádza, že dôkazom sú najmä výpovede, vyjadrenia osôb vrátane účastníkov konania, odborné posudky, znalecké posudky, správy, vyjadrenia a potvrdenia orgánov a organizácií, listiny, veci a ohliadka, s úpravou práva účastníka konania - colníka navrhovať na podporu svojich tvrdení dôkazy. Bremeno dôkazu o tom, že colník protiprávnym konaním porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a súčasne, že jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, je na správnom orgáne.

V administratívnom konaní, predmetom ktorého je prepustenie colníka zo služobného pomeru z dôvodu porušenia služobnej prísahy a služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom, je podstatné preukázanie, že colník spáchal skutok, ktorým porušil služobnú prísahu a svoje služobné povinnosti, ktorý naplnia znaky takej intenzity a ktorého sa dopustil takým spôsobom, že jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Povinnosťou správnych orgánov oboch stupňov, konajúcich v správnom konaní podľa ustanovení §§ 220 a nasl. zákona č. 200/1998 Z.z. bolo v predmetnom konaní zistiť skutočný stav vo veci a pritom postupovať v súčinnosti s účastníkom tohto konania – žalobcom. Inštitút súčinnosti je ustanovený na viacerých miestach uvedeného zákona a vyjadruje vzájomnú jednotu práv a povinností. Účastník správneho konania má nielen právo navrhovať dôkazy, ale na potvrdenie správnosti svojho tvrdenia má súčasne aj povinnosť dôkazy správneho orgánu predkladať, nesplnenie tejto povinnosti má za následok neunesenie jeho dôkaznej povinnosti podmieňujúcej výsledok konania. Nesplnenie si tejto povinnosti však nezabavuje správny orgán zistiť vo veci skutočný stav, keďže túto povinnosť správneho orgánu ukladá zákonodarcia v ustanovení § 230 ods. 1 uvedeného zákona. Správny orgán zabezpečuje zisťovanie skutkových okolností z úradnej povinnosti a postupuje v súlade so zákonom aj keď účastník správneho orgánu je nečinný a správneho orgánu nenavrhuje alebo nepredkladá žiadne dôkazy a k veci samej sa žiadnym spôsobom nevyjadruje. Účastník má právo vyjadrovať sa k podkladom v ktoromkoľvek štádiu konania. Môže sa vyjadriť k jednotlivým dôkazom i k celkovému spôsobu prípravy podkladov, môže sa vyjadriť k otázkam skutkovým i právnym. Zmyslom takto široko koncipovaného oprávnenia je predísť neskorším možným námietkam účastníka, ktoré by mohli viesť k prietahom v konaní alebo iným komplikáciám. Správny orgán v konaní môže pokračovať a teda vydať rozhodnutie, ak účastník sa svojho práva na vyjadrenie výslovne vzdá, alebo ostane preukázateľne nečinný. Bremeno dôkazu je na správnom orgáne.

Nemožno nechať bez povšimnutia, že žalobca v danom prípade v správnom konaní ostal nečinný, pretože vo svojom prvom vyjadrení zápisnične dňa 15.1.2009 síce uviedol, že odopiera vypovedať, cíti sa byť nevinný a nemá k veci čo dodať a ani v priebehu prvostupňového konania nepredložil a ani nenavrhol žiaden dôkaz, a až v odvolaní proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa namietal, že sa nedopustil skutku, ktorým porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom, ktorú skutočnosť odvolací správny orgán ponechal bez povšimnutia. Predpokladom ustálenia právneho záveru, že žalobca skutkom opísaným vo výroku prvostupňového rozhodnutia, ktorý mal správny orgán preukázaný na základe zvukového a obrazového záznamu, mala predchádzať podrobná výpoveď účastníka konania s vysvetlením jeho postupu, kladením konkrétnych otázok na okolnosti vyplývajúce z uvedeného záznamu. Umožnenie účastníkovi konania vyjadriť sa k veci, mala byť nielen realizácia jeho práva vyjadriť sa k predmetu konania, ale súčasne zabezpečenie jeho vyjadrenia malo plniť funkciu dôkazného prostriedku na skutkové zistenia o skutku, o vine resp. nevine, o spôsobe a dôvodoch konania týkajúceho sa vynášania vecí a pod.. Vzhľadom k tomu, že žalobca ako účastník správneho konania sa odmietol k vznesenému obvineniu a k veci samej vyjadriť, povinnosťou správneho orgánu bolo spôsobom vylučujúcim akékoľvek pochybnosti mu preukázať, že sa dopustil protiprávneho konania, ktorým hrubo porušil služobnú prísahu a služobné povinnosti. Prepustenie colníka zo služobného pomeru je tak závažný zásah do základných práv a slobôd fyzickej osoby, že musí byť založené na objektívnom zistení a posúdení všetkých okolností prípadu a nie je možné zistenie o hrubom porušení služobnej prísahy a služobných povinností založiť na domnienkach. Skutok, ktorým colník hrubo porušil služobnú prísahu a služobné povinnosti musí byť jasne, zrozumiteľne a určito opísaný vo výroku rozhodnutia správneho orgánu o prepustení zo služobného pomeru a z opisu skutku musí priamo vyplývať intenzita hrubého porušenia služobnej prísahy a služobných povinností colníka.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že v danej veci nebol zistený skutočný stav veci, ako aj skutok, kladený žalobcovi za vinu, nie je opísaný vo výroku rozhodnutia náležite tak, aby bola z neho zrejماً intenzita porušenia služobnej prísahy

a služobných povinností žalobcom zvlášť hrubým spôsobom, ktorá skutočnosť je v rozpore s odôvodnením rozhodnutí správnych orgánov oboch stupňov, majúce za následok nezrozumiteľnosť ich rozhodnutí. Podľa názoru odvolacieho súdu skutok tak, ako je uvedený vo výroku prvostupňového rozhodnutia a potvrdený rozhodnutím žalovaného správneho orgánu, nevykazuje znaky porušenia služobnej prísahy alebo služobných povinností žalobcom takej intenzity, ktorá by podmieňovala porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom, a teda by odôvodňovalo prepustenie žalobcu zo služobného pomeru colníka.

Odvolací súd z uvedených dôvodov preskúmajúc napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu odvolacích dôvodov namietaných žalobcom v odvolaní, dospel k záveru, že pokiaľ súd prvého stupňa žalobu zamietol, nerozhodol vo veci v súlade so zákonom a preto napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. zmenil tak, že preskúmané rozhodnutie žalovaného správneho orgánu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie

Odvolací súd o náhrade trov konania rozhodoval v zmysle § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 2 a s § 250k ods. 1 a s § 151 ods. 1, 2. Žalobcovi nepriznal náhradu trov konania, napriek tomu, že bol v konaní úspešný, pretože jeho trovy konania pozostávali z trov právneho zastúpenia, ktorých vyčíslenie však odvolaciemu súdu nepredložil v súlade s § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 2 a iné trovy žalobcovi zo spisu nevyplývali.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 30. marca 2011

**JUDr. Zdenka Reisenauerová, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth